

Böbrek Transplantasyonu Yapılan Hastaların İdar Kültürlerinden İzole Edilen *Trichosporon beigelii* Suşları: Beş Olgu Nedeniyle

Meltem Uzun¹, Çiğdem Ball¹, Nuri Kiraz², Ali Emin Aydin³, Gülsen Aktan¹, Özdem Anğ¹

Özet: 1 Ocak-1 Temmuz 1995 tarihleri arasında, böbrek transplantasyonu yapılan hastalara ait 350 idrar örneği mikolojik açıdan da değerlendirilmiştir, beş olgunun idrar örneklerinden *Trichosporon beigelii* izole edilmiştir. Bu suşların mikrodilüsyon yöntemi ile amfoterisin B, mikonazol, ketokonazol ve itrakonazole duyarlılıklarları araştırılmıştır. Bu çalışma ile az sayıda bildirimine rastladığımız ve immün baskılı hastalarda sıkılıkla ölümcül seyreden klinik tablolara neden olan, *Trichosporon beigelii*'nin önemi gündeme getirilmiştir, MİK ve MFK değerleri arasındaki farklılığa dikkat çekilmek istenmiştir.

Anahtar Sözcükler: *Trichosporon beigelii*, amfoterisin B, mikonazol, ketokonazol, itrakonazol.

Summary: *Trichosporon beigelii* strains isolated from urine samples of renal transplant recipients. A report of five cases. The cultures of routine urinary samples between January 1st-July 1st, 1995 of renal transplant recipients were also evaluated from a mycological point of view, and *Trichosporon beigelii* strains were isolated from five of 350 specimens. The susceptibility of these five isolates to amphotericine B, miconazole, ketoconazole and itraconazole were tested by microdilution method. In this report, the aim is to underline the importance of *T. beigelii* since there are very few reports on pathogenicity of this microorganism which may cause fatal disease in immunosuppressed patients whose MIC-MFC values may show noticeable discrepancies.

Key Words: *Trichosporon beigelii*, amphotericine B, miconazole, ketoconazole, itraconazole.

Giriş

Ak piedra etkeni olarak bilinen *Trichosporon beigelii*, immun sistemi baskılanmış hastalarda derin lokalize veya sistemik infeksiyonlara neden olabilmektedir. Bu mikroorganizma ile oluşan infeksiyonlara genel olarak trikosporonoz denmektedir. Lösemili hastalar başta olmak üzere multipl myelom, aplastik anemi, lenfoma, solid tümörü olanlarda, transplant alıcısı ve AIDS'lı hastalarda trikosporonoz görülebilmektedir. *T.beigelii*'nın sistemik infeksiyonları etkenin böbrekler, akgıçerler, deri ve mukozal yüzeylerden invazyonu sonucu gelişmektedir (1-4).

Bu çalışmada, bildirimine az rastladığımız, böbrek transplantasyonu yapılan hastaların idrar örneklerinden izole edilen, sistemik infeksiyonlar oluşturdugunda sıkılıkla ölümcül klinik tablolara neden olan beş *T.beigelii* suşunun antifungallere duyarlılıklarını araştırılmıştır.

Yöntemler

Hasta Grubu: Böbrek transplantasyonu yapılan ve siklosporin ile birlikte ikili antibiyotik tedavisi alan hastaların rutin idrar örneklerinden $\geq 10\,000\text{ cfu/ml}$ ve en az iki kez *T.beigelii* üretilen olgular hasta grubunu oluşturmuştur.

Mikolojik İncelemeler: 1 Ocak-1 Temmuz 1995 tarihleri arasında böbrek transplantasyonu yapılan hastalara ait 350 idrar örneği mikolojik açıdan değerlendirilmiştir. Sabouraud dekstroz agar'da üreyen maya benzeri kolonilerin mısır unlu Tween 80 agar'a çizgi ekimleri yapılp üzerleri lamel ile kapatılmıştır. 25°C de 72 saatlik inkübasyondan sonra mikroskopik incelemede artrospor, blastospor, hif ve psödohip oluşururan mayalara tür tanısı amacıyla asimilasyon ve fermentasyon deneyleri uygulanmış, üreaz enzim aktivitesi ve sikloheksimid direnci araştırılmıştır (2,3).

Antifungal Duyarlılık Deneyleri: *T.beigelii* suşlarının antifun-

gallere duyarlılıklarının belirlenmesinde NCCLS'in önerdiği standart yöntem kullanılmıştır (5). Deney koşullarının uygunluğunu kontrol etmek amacıyla *T.beigelii* KUEN 1072 suş ile ön deneyler yapılmış ve uygun sonuçlar alındıktan sonra çalışmaya devam edilmiştir. İzole edilen beş suşun amfoterisin B, mikonazol, ketokonazol ve itrakonazole duyarlılıklarları araştırılmış, minimal inhibitör konsantrasyon (MİK) ve minimal fungal konsantrasyon (MFK) değerleri ayrı ayrı belirlenmiştir.

Sonuçlar

Asimilasyon deneyinde, glikoz pozitif, maltoz pozitif, sakaroz negatif, laktoz pozitif, galaktoz pozitif, trehaloz pozitif, rafinoz negatif, selobioz pozitif, melobioz negatif, inozitol negatif ve ksiloz pozitif etki gösteren, üreaz enzim aktivitesi pozitif ve sikloheksimid direnci pozitif bulunan; fermentasyon deneyinde ise glikoz, maltoz, laktoz ve sakarozdan asid oluşturan beş maya suşu *T.beigelii* olarak tanımlanmıştır.

Böbrek transplantasyonu yapılan hastaların idrar örneklerinden izole edilen bu beş suş ve bir kontrol (*T.beigelii* KUEN 1072) suşunun amfoterisin B, mikonazol, ketokonazol ve itrakonazole duyarlılıklarını Tablo 1'de verilmiştir.

İrdeleme

T.beigelii (*T.cutaneum*), fungi imperfecti bölümünde, *Cryptococcaceae* ailesinde yer alan bir türdür ve *Trichosporon* cinsi içinde insanlarda invazif hastalık oluştururan tek tür olarak bilinmektedir (6). Maya formunda olan etkenin, germ tüp deneyi negatif, üreaz enzim aktivitesi pozitif olup, artrokonidiumları, hifleri; psödohipfleri ve az sayıda da blastosporları bulunmaktadır. Morfolojik tanımlamada *Candida* larla, serolojik tanımlamada ise *Cryptococcus*'ların kapsüll antijenleri ile çapraz reaksiyonlar yol açabildikleri bildirilmektedir (3,7,8).

Bu etken ilk kez 1970 yılında Watson ve Kallichurum (9) tarafından beyin apsesinde tanımlanmıştır. Sonra sporadik olgular halinde birçok bildirimde bulunulmuştur. Bu infeksiyonlar genellikle malign hastalık olanlar ve organ transplantasyonu yapılan hastalarda gelişmektedir. Her iki durumda da nötropeni ve hücresel savunmada yetersizlik bulunmakta, genellikle hastalık fatal seyretmektedir (3,10,11).

(1) İstanbul Tip Fakültesi, Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Çapa-İstanbul

(2) Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Eskişehir

(3) İstanbul Tip Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı, Transplantasyon Ünitesi, Çapa-İstanbul

5. Ulusal İnfeksiyon Hastalıkları Kongresi (4-6 Eylül 1995, İstanbul)'nde bildirilmiştir.

Tablo 1. Beş *T.beigelii* Suşunun Bazı Antifungal Madde Duyarlılıklarını

Suş No.	İlaç*	MİK ($\mu\text{g}/\text{ml}$)	MFK ($\mu\text{g}/\text{ml}$)	Suş No.	İlaç*	MİK ($\mu\text{g}/\text{ml}$)	MFK ($\mu\text{g}/\text{ml}$)
I	A	0.97	15.6	IV	A	0.06	0.24
	M	6.25	100		M	0.78	50
	K	25	>100		K	1.56	50
II	I	25	>100	V	I	0.18	3.2
	A	0.12	1.95		A	0.48	31.25
	M	3.12	50		M	6.25	>100
III	K	6.25	50	VI**	K	12.5	100
	I	0.78	50		I	6.25	>100
	A	0.06	0.48		A	0.06	0.48
	M	0.09	3.12		M	1.95	>100
IV	K	0.09	0.78		K	1.95	>100
	I	0.09	6.25		I	0.24	>100

* A: amfoterisin B: M: mikonazol; K: ketokonazol; I: itrakonazol; M,K,I: 100-0.09 $\mu\text{g}/\text{ml}$; A: 62.5-0.06 $\mu\text{g}/\text{ml}$

** Kontrol suş

Çalışmamızda amfoterisin B'nin *T.beigelii* suşları için MİK değerleri 0.06-0.97 $\mu\text{g}/\text{ml}$, MFK değerleri ise 0.24-31.25 $\mu\text{g}/\text{ml}$ arasında bulunmuştur. Deneyel çalışmalarla amfoterisin B'nin verilmesini takiben ulaşabileceğim serum konsantrasyonu yaklaşık 2 $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak bildirilmiştir (11). Bu değer dikkate alındığında izole edilen *T.beigelii* suşlarının tamamı in vivo olarak amfoterisin B tarafından inhibe edilmiştir. Amfoterisin B, aynı ortamda iki izola fungisid etki göstermiş, bir suş için sınır değer elde edilmiş, iki suş için ise fungisid etki belirlenmemiştir. Amfoterisin B'nin sırasıyla MİK ve MFK değerlerini Hajjeh ve Blumberg (10) 0.56, 18.47; Walsh ve arkadaşları (11) $\leq 0.14-0.58$, $0.58->18.25$; yine Walsh ve arkadaşları (12) $\leq 0.14-0.58$, $4.62->18.5$ $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak bildirmiştir. Keay ve arkadaşları (13) da MİK değerini 2-4 $\mu\text{g}/\text{ml}$ bulmuştur. Bu araştırmalarda bildirilen tüm MİK değerleri amfoterisin B'nin ulaşabileceğim serum konsantrasyonundan daha düşük olmakla birlikte MFK değerlerinin oldukça yüksek olduğu gözlenmektedir.

Mikonazolin MİK değerleri ise çalışmamızda 0.09-6.25 $\mu\text{g}/\text{ml}$, MFK değerleri $3.2->100$ $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak bulunmuştur. Bu konuda yapılan çalışmalarla Walsh ve arkadaşları (11) MİK ve MFK değerlerini sırasıyla ≤ 0.6 , $1.25-5$ $\mu\text{g}/\text{ml}$ ve Keay ve arkadaşları (13) MİK değerini ≤ 0.4 ve ≤ 3.1 $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak bildirmiştir. Mikonazolin tedavi edici dozda verildiğinde ulaşabileceğim serum seviyesi 7.5 $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak kabul edilmektedir. Bu değerler dikkate alındığında mikonazol, çalışmamızda kullanılan *T.beigelii* suşlarının tamamını inhibe etmiş; ancak beş suşun sadece birinde fungisid etki gösterememiştir.

Çalışmamızda ketokonazolin *T.beigelii* suşları için MİK ve MFK değerleri sırasıyla 0.09-25 ile 50-100 $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak bulunmuştur. Walsh ve arkadaşları (11) *T.beigelii* suşlarının ketokonazol için MİK ve MFK değerlerini sırasıyla 0.1-3.2 ile 3.2->12.8, Keay ve arkadaşları (13) ise MİK değerlerini 1.6-50 $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak bildirmiştir. Ketokonazol insanlara tedavi edici dozda verildiğinde ulaşabileceğim serum düzeyi 5-6 $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak bulunmuştur. Bu değere göre izole ettigimiz beş suşun ikisinde ketokonazolin inhibe edici etkisi olmadığı ve 4 suşa fungisid etki göstermediği belirlenmiştir.

Itrakonazolin *T.beigelii* suşlarına gösterdiği MİK ve MFK değerleri sırasıyla 0.09-25 ile 3.2->100 $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak bulunmuştur. Walsh ve arkadaşları (11) aynı konuda yapıtları çalışmada, MİK ve MFK değerlerini sırasıyla $\leq 0.018-0.3$ ile 1.25-10 $\mu\text{g}/\text{ml}$, Keay ve arkadaşları (13) ise MİK değerini 0.8-6.3 $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak elde et-

mişlerdir. Itrakonazolin alınımını takiben ulaşığı serum seviyesi 0.1-0.2 $\mu\text{g}/\text{ml}$ olarak bildirilmiştir. Bu durumda çalışmamızda kullanılan beş *T.beigelii* suşunun ikisinin itrakonazol tarafından inhibe edildiği ve suşların tümüne bu antifungalin fungisid etkisinin olamayacağı belirlenmiştir.

Derin lokalize veya sistemik *Trichosporon* infeksiyonları, yaygın olmamakla birlikte, giderek sayıları artan fırsatçı infeksiyonlardır. Bu infeksiyonların erken tanısı güç, etkeni tedaviye dirençli ve mortalitesi yüksektir. Bu çalışmada bağıstıklı baskılanmış hastalarda ölümcül seyreden *T.beigelii* suşlarına dikkat çekilmiş ve tedavi yaklaşımına fikir vermesi bakımından antifungal duyarlılıklarını sunulmuştur. Bu suşlara karşı elde edilen MİK değerleri antifungallerin ulaşabileceğim serum seviyelerinin altında olmamakla birlikte, MFK değerleri genellikle serum seviyelerinin üzerinde edilir. Bu durum tedavi yaklaşımında antifungal duyarlılık testlerinin ve MİK-MFK değerleri arasındaki farklılık nedeni ile bu gibi riskli hastaların tedavisinde her iki değerin de göz önünde bulundurulmasının önemini, yeni antifungallerin bulunması veya kombineli ilaç tedavisi gibi araştırmalara yönelik menin gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Kaynaklar

- Haupt HM, Merz WG, Beschorner WE, Vaughan WP, Saral R. Colonization and infection with *Trichosporon* species in the immunosuppressed host. *J Infect Dis* 1983; 147: 199-203
- Kwon-chung KJ, Bennett JE. *Medical mycology*. Philadelphia: Lea & Febiger, 1992: 774
- Richardson MD, Warnock DW. *Fungal infection: diagnosis and management*. London: Blackwell, 1993: 190
- Burnie JP. Development in the serological diagnosis of opportunistic fungal infections. *J Antimicrob Chemother* 1991; 28 (Suppl A): 23-33
- National Committee for Clinical Laboratory Standards. Reference method for broth dilution antifungal susceptibility testing for yeast. Proposed standard document M27-P. NCCLS: Villanova, Pa, 1992
- Dörlemann A, Listemann H, Iglaue F. Invasive *Trichosporon beigelii* infection in immunosuppressed rats. *Mycoses* 1994; 37: 109-16
- McManus EL, Bozdech MJ, Jones JM. Role of latex agglutination test for cryptococcal antigen in diagnosing disseminated infections with *Trichosporon beigelii*. *J Infect Dis* 1985; 151: 1167-9
- McManus EL, Jones JM. Detection of a *Trichosporon beigelii* antigen cross-reactive with *Cryptococcus neoformans* capsular polysaccharide in serum from a patient with disseminated *Trichosporon* infection. *J Clin Microbiol* 1985; 21: 681-5
- Watson KC, Kallichurum S. Brain abscess due to *Trichosporon cutaneum*. *J Med Microbiol* 1970; 3: 191-3
- Hajjeh RAS, Blumberg HM. Bloodstream infection due to *Trichosporon beigelii* in a burn patient: case report and review of therapy. *Clin Infect Dis* 1995; 20: 913-6
- Walsh TJ, Melcher GP, Rinaldi MG, et al. *Trichosporon beigelii*, an emerging pathogen resistant to amphotericin B. *J Clin Microbiol* 1990; 28: 1616-22
- Walsh TJ, Lee JW, Mecher GP, et al. Experimental *Trichosporon* infection in persistently granulocytopenic rabbits: implications for pathogenesis, diagnosis, and treatment of an emerging opportunistic mycosis. *J Infect Dis* 1992; 161: 121-33
- Keay S, Denning DW, Stevens DA. Endocarditis due to *Trichosporon beigelii*: in vitro susceptibility of isolates and review. *Rev Infect Dis* 1991; 13: 383-6

DÜZELTME

Klinik Dergisi 1994; 7: 120-2'de yayımlanan "Ağacılık Atipik pnömoni etkeni Chlamydia cinsinden mikroorganizmaların laboratuvar tanısı" başlıklı makalede Tablo 1'de "8" olarak gösterilen *C.psittaci*'nın serovar sayısı "7" olacaktır.